

Sygn. akt II K 168/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2019 roku

Sąd Rejonowy w Puławach II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Marek Stachoń

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Anita Szczepanik

Bez udziału Prokuratora -

po rozpoznaniu na rozprawie dnia 7 maja 2019 r.

sprawy M. P., syna K. i A. z domu W. urodzonego dnia (...) w J.,

oskarżonego o to, że: w okresie od lutego 2010 roku daty dziennej bliżej nieustalonej do dnia 28 grudnia 2018 r. w P. woj. (...) znęcał się psychicznie i fizycznie nad żoną A. P. oraz dziećmi E. P., O. P. i P. P., w ten sposób, że będąc pod wpływem alkoholu, jak i będąc trzeźwym wszczynał awantury domowe, podczas których groził im zabójstwem biorąc przy tym nóż kuchenny do ręki i wymachując nim w kierunku pokrzywdzonych, a także przykładając sobie nóż do szyi lub brzucha groził popełnieniem samobójstwa, wyzywał ich słowami powszechnie uznanymi na wulgarne i obelżywe, krytykował, ośmieszał i poniżał słownie, wyganiał z domu, zakłócał spokój i spoczynek nocny, zabierał drobne kwoty pieniędzy i inne przedmioty osobiste, a nadto naruszał ich nietykalność cielesną poprzez popychanie, wykręcanie rąk, szarpanie, uderzanie otwartą dłońią w policzek

tj. o czyn z art. 207§1 kk

1. oskarżonego M. P. uznaje winnym dokonania zarzucanego mu czynu z art. 207§1 kk i za to na mocy art. 207§1 kk wymierza mu karę roku pozbawienia wolności;

2. na mocy art. 63§1 i 5 kk na poczet orzeczonej kary zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 28 grudnia 2018 roku godzina 15.50 do dnia 17 maja 2019 roku,

3. nakazuje wypłacić adw. M. G. wynagrodzenie w kwocie 221,40 (dwieście dwadzieścia jeden 40/100) złotych tytułem nieopłaconej obrony wykonywanej z urzędu;

4. nakazuje wypłacić adw. M. A. wynagrodzenie w kwocie 516,60 (pięćset szesnaście 60/100) złotych tytułem reprezentowania z urzędu małoletniej pokrzywdzonej;

5. na mocy art. 624§1 kpk zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

II K 168/19

UZASADNIENIE

Prokuratura Rejonowa w Puławach oskarżyła M. P. o to, że:

w okresie od lutego 2010 roku daty dziennej bliżej nie ustalonej do dnia 28 grudnia 2018 roku w P. województwa (...) znęcał się psychicznie i fizycznie nad żoną A. P. oraz dziećmi E. P., O. P. i P. P. w ten sposób, że będąc pod

wpływem alkoholu jak i będąc trzeźwym wszczynał awantury domowe, podczas których groził im zabójstwem biorąc przy tym nóż kuchenny do ręki i wymachując nim w kierunku pokrzywdzonych, a także przykładając sobie nóż do szyi lub brzucha groził popełnieniem samobójstwa, wyzywał ich słowami powszechnie uznanymi za wulgarne i obelżywe, krytykował, ośmieszał i poniżał słownie, wyganiał z domu, zakłócał spokój i spoczynek nocny, zabierał drobne kwoty pieniędzy i inne przedmioty osobiste, a nadto naruszał ich nietykalność cielesną poprzez popychanie, wykręcanie rąk, szarpanie, uderzanie otwartą dłonią w policzek, tj. o czyn z art. 207 § 1 k.k.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

M. P. i A. P. są małżeństwem i mają troje dzieci: E. P., O. P. i P. P.. Mieszkają w P. w jednopokojowym mieszkaniu. U M. P. od wielu lat występuje problem alkoholowy. Sytuacja pogorszyła się w 2010 roku, kiedy przeprowadzili się od rodziców A. P. do obecnie zajmowanego mieszkania. Bywał na leczeniu, ale poprawa była krótkotrwała. Kiedy zaczynał pić alkohol sprowadzał do domu towarzystwo spożywające z nim alkohol, lub wracał do domu nietrzeźwy w środku nocy, zapalał światło, włączał telewizor i w ogóle hałasował nie dając spać domownikom, którzy musieli rano wstawać do pracy i do szkoły. Ponadto zanieczyszczał mieszkanie zaśmiecając podłogę lub oddając na podłogę moc. Nie dbał o higienę osobistą, a kiedy dzieci próbowały otworzyć okno, żeby przewietrzyć mieszkanie szarpał je. Przeważnie będąc pod wpływem alkoholu ale również będąc trzeźwym urządzał w domu awantury, podczas których wyzywał żonę i dzieci słowami wulgarnymi i obraźliwymi, zarzucał im uprawianie nieładu, lenistwo, poniżał ich, a w szczególności córkę O. wyśmiewając jej otyłość, wyganiał ich z domu używając słów wulgarnych. Gdy brakowało mu środków na alkohol, zabierał im drobne pieniądze i różne przedmioty, żeby oddać do lombardu. Podczas awantur popychał, szarpał domowników, wykręcał im ręce oraz uderzył córkę O. otwartą dłonią w twarz. Groził domownikom pozbawieniem życia wymachując nożem lub rzucając nim w kierunku syna oraz groził samobójstwem przykładając sobie nóż do szyi lub brzucha. M. P. był już karany za czyny z art. 178a § 1 k.k., art. 209 § 1 k.k., jest zdrowy psychicznie, ale jest uzależniony od alkoholu.

Ustalając powyższy stan faktyczny sąd obdarzył wiarą zeznania świadków: A. P. – k. 214-214v, 2-3, 57-58, O. P. – k. 215-215v, 18-19, P. P. – k. 215v-216v, 13-15, E. P. – k. 216v-217, 26-27, M. W. – k. 217, 30, J. Ś. – k. 217-217v, 68-69, ponieważ są logiczne, zgodne z doświadczeniem życiowym, konsekwentne i wzajemnie się potwierdzają tworząc jeden spójny stan faktyczny. Sąd obdarzył wiarą protokół badania stanu trzeźwości – k. 17, protokół zatrzymania rzeczy – k. 22-24, protokół oględzin rzeczy wraz z materiałem zdjęciowym – k. 33-36, dokumentację medyczną – k. 78-82, 92-125, dane z Krajowego Rejestru Karnego – k. 86-87, opinię sądowo – psychiatryczną – psychologiczną – k. 142-145, ponieważ zostały sporządzone przez uprawnione do tego osoby i w przewidzianej prawem formie, a żadna z zainteresowanych stron nie zakwestionowała ich prawdziwości. Sąd uznał za nieprzydatny dla ustalenia stanu faktycznego dowód z nagrań – k. 25, ponieważ wszyscy uczestnicy kłótni wiedzieli o jej nagrywaniu, więc ich zachowanie nie było autentyczne.

Oskarżony M. P. nie przyznał się do winy i wyjaśnił, że zarzuty są nieprawdziwe, nie nadużywa alkoholu i pije dwa, trzy razy w tygodniu. Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, gdyż stoją w sprzeczności z zeznaniami wszystkich świadków oraz opinią obiektywnych biegłych, którzy zdiagnozowali u niego uzależnienie od alkoholu.

Wina oskarżonego nie budzi wątpliwości, ponieważ zgodnie z opinią biegłych jest on osobą świadomą swoich czynów i nie zachodzą żadne okoliczności wyłączające jego odpowiedzialność karną.

Zarzucany oskarżonemu czyn polegający na regularnych wyzwiskach, ośmieszaniu, poniżaniu, wypędzaniu z domu, zakłócaniu spoczynku nocnego, groźbach i naruszaniu nietykalności cielesnej wobec osób najbliższych jaką jest żona oraz dzieci stanowi przestępstwo z art. 207 § 1 k.k.

Przy wymiarze kary jako okoliczności obciążające sąd wziął pod uwagę długi czas trwania przestępstwa, działanie pod wpływem alkoholu oraz dotychczasową karalność, a jako okoliczności łagodzące brak drastycznych form przemocy i uszkodzeń ciała. Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności sąd wymierzył karę adekwatną do stopnia winy oskarżonego

i społecznej szkodliwości czynu, która przez swą dolegliwość spowoduje, że oskarżony nie popełni więcej podobnego czynu.

Sąd zwolnił oskarżonego z ponoszenia kosztów sądowych biorąc pod uwagę jego trudną sytuację materialną oraz istniejące jeszcze zobowiązania alimentacyjne.